

Tuženik: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Lublinie

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 203. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾ tumačiti na način da, u situaciji u kojoj je zaposlenik poreznog obveznika PDV-a izdao lažni račun s iskazanim PDV-om na kojem je naveo podatke poslodavca kao poreznog obveznika bez njegova znanja i pristanka, osobom koja iskazuje PDV na računu i koja je dužna platiti PDV treba smatrati:
 - poreznog obveznika PDV-a čiji su podaci nezakonito upotrijebljeni na računu ili
 - zaposlenika koji je nezakonito iskazao PDV na računu koristeći pritom podatke subjekta koji je porezni obveznik PDV-a?
2. Je li za odgovor na pitanje koga u smislu članka 203. Direktive Vijeća 2006/112/EZ treba smatrati osobom koja iskazuje PDV na računu te je dužna platiti PDV u okolnostima iz točke 1. relevantno to da se poreznom obvezniku PDV-a čiji je zaposlenik nezakonito naveo na računu s iskazanim PDV-om podatke poreznog obveznika koji ga zapošljava može prigovoriti nepostojanje dužne pažnje u nadzoru zaposlenika?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. srpnja 2022. uputio Raad van State (Nizozemska) – RTL Nederland BV, RTL Nieuws BV/Minister van Infrastructuur en Waterstaat

(Predmet C-451/22)

(2022/C 380/06)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: RTL Nederland BV, RTL Nieuws BV

Tuženik: Minister van Infrastructuur en Waterstaat

Prethodna pitanja

1. Na koji način treba tumačiti podatke o „događajima” i „primjerenu povjerljivost” u smislu članka 15. stavka 1. Uredbe br. 376/2014 ⁽¹⁾ i s obzirom na slobodu izražavanja i informiranja utvrđenu člankom 11. Povelje i člankom 10. EKLJP-a?
2. Treba li članak 15. stavak 1. Uredbe br. 376/2014 s obzirom na slobodu izražavanja i informiranja utvrđenu člankom 11. Povelje i člankom 10. EKLJP-a tumačiti na način da je u skladu s tim člankom nacionalna odredba poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, na temelju koje se ne smije otkriti nijedna informacija o prijavljenim događajima?
3. Ako je odgovor na drugo pitanje niječan: smije li nacionalno tijelo primijeniti opću nacionalnu odredbu o otkrivanju u skladu s kojom se informacije ne stavljaju na raspolaganje ako stavljanje na raspolaganje ne nadilazi važnost interesa koji su povezani, primjerice, s odnosima s drugim državama i međunarodnim organizacijama, inspekcijom, kontrolom i nadzorom koje provode državna tijela, poštovanjem privatnog života i izbjegavanjem neproporcionalnog davanja prednosti fizičkim ili pravnim osobama ili diskriminacije fizičkih ili pravnih osoba?

4. Prilikom primjene opće nacionalne odredbe o otkrivanju, čini li razliku to je li riječ o informacijama iz nacionalne baze podataka ili informacijama iz obavijesti ili o obavijestima koje su sadržane u drugim, primjerice političkim dokumentima?

(¹) Uredba (EU) br. 376/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o izvješćivanju, analizi i naknadnom postupanju u vezi s događajima u civilnom zrakoplovstvu, o izmjeni Uredbe (EU) br. 996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Direktive 2003/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i uredbi Komisije (EZ) br. 1321/2007 i (EZ) br. 1330/2007 (SL 2014., L 122, str. 18).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. srpnja 2022. uputio Oberlandesgericht München
(Njemačka) – DP/BMW Bank GmbH**

(Predmet C-463/22)

(2022/C 380/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht München

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: DP

Tuženik: BMW Bank GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li riječ o ugovoru na daljinu u smislu članka 2. točke (a) Direktive 2002/65/EZ (¹) i članka 2. točke 7. Direktive 2011/83/EU (²) i ako je prilikom pregovora o sklapanju ugovora postojao osobni kontakt samo s kreditnim posrednikom koji za trgovca i za njegov račun priprema poslove s potrošačima, ali sam nema nikakvu ovlast za sklapanje predmetnih ugovora?
2. Je li riječ o ugovoru sklopljenom izvan poslovnih prostorija u smislu članka 2. točaka 8. i 9. Direktive 2011/83/EU ako su se pregovori vodili u poslovnim prostorijama kreditnog posrednika, koji za trgovca i za njegov račun priprema poslove s potrošačima, ali sam nema nikakvu ovlast za sklapanje predmetnih ugovora?
3. Predstavljaju li ugovori o leasingu motornog vozila sklopljeni s potrošačem uz obračun kilometraže ugovore o financijskim uslugama u smislu članka 2. točke (b) Direktive 2002/65/EZ, koji su preuzeti člankom 2. točkom 12. Direktive 2011/83/EU?

(¹) Direktiva 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o trgovanju na daljinu financijskim uslugama koje su namijenjene potrošačima i o izmjeni Direktive Vijeća 90/619/EEZ i direktiva 97/7/EZ i 98/27/EZ (SL 2002., L 271, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9, str. 102.)

(²) Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2011., L 304, str. 64.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8, str. 260.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. srpnja 2022. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) –
Bundesrepublik Deutschland/GS, zastupana po roditeljima**

(Predmet C-484/22)

(2022/C 380/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht